

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru stărițătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr.
pentru fiecare publicare.

Sibiu, 21 Decembrie.

Regulamentul congresual pentru parohii în § 5 dispune următoarele:

§ 5. În fiecare parohie trebuie să fie stabilit în înțelesul statutului organic § 6 numărul membrilor sinodului parochial prin consemnare oficioasă.

Consemnarea membrilor sinodului o face, respective o rectifică comitetul parochial în contelegeră cu oficiul parochial, la finea fiecărui an solar, și se publică în biserică cel puțin cu 8 dile înainte de ținerea sinodului ordinariu.

Reclamări contra listei membrilor, din motiv, că vreunul îndreptățit n'a intrat, sau vre-unul neîndreptățit a intrat în ea, să facă în scris sau cu vorba la sinodul proscrim ordinariu; iar apelată contra decisului acestuia se face în scris la consistoriul episcopal în 14 dile.

Drept de a reclama are fiecare membru al parohiei, respective filiei, atât pentru sine, cât și pentru alții, respective contra altora.

Aceste dispoziții sunt chemate să băga viață în dispozițiunile §-lui 6 din statutul organic, care face deosebire între parochienii, cari pot fi membri ai sinodului parochial și cari nu pot fi membri în această corporație bisericească. După cuprinsul acestor norme din regulamentul congresual, comitetul parochial împreună cu oficiul parochial este chemat să compună lista acelor parochieni, cari pot fi membri ai sinodului parochial. Aceasta listă trebuie să fie făcută până la sfârșitul lui Decembrie al fiecărui an, ca apoi îndată la începutul lunei Ianuarie să poată fi publicată în biserică spre a se putea face rectificările, cari se vor afla de lipsă.

Noi avem firma credință, că pentru anul 1889 lucrarea aceasta va fi ușoară, deoarece lista parochienilor pentru anul 1888 trebuie să fie fostă făcută, dacă nu din respect către citatul §, atunci de bună seamă a trebuit să fie fostă făcută în toamna anului 1887, în urma circulariului consistorial din 5 Octombrie, 1887. Nr. 4823, cu care s-au ordonat alegerile de deputați congresuali pentru periodul 1888—1889, care circularu în punctul 12 prescrie compunerea listei membrilor în sinodul parochial, spre a se folosi în sinodul estraordinar la alegerea de deputați congresuali. Această listă, folosită în sinoadele parochiale dela 20 Decembrie, 1887, de bună seamă să mai completat, eventual rectificat, în sinoadele parochiale ordinare, cari au trebuit să se țină în luna Februarie, 1888.

Dacă din ori ce cauza lista membrilor sinodului parochial pentru anul 1888 nu a fost făcută, atunci oficiile parochiale împreună cu comitetele parochiale să o facă pentru anul viitor, ca cel

puțin după 20 de ani de practică să venim în ordine și cu afacerea aceasta.

Mai avem 9 dile din anul acesta. Lucru mult tocmai în aceste dile de earnă nu are nici comitetul, nici oficiul parochial. Mai vin la mijloc și sănătele sărbători ale nascerei Domnului, cari nimic nu vor perde din sănătatea lor, dacă credincioșii nostri vor îndeplini în decursul lor această lucrare bisericească.

Oficiile parochiale împreună cu comitetele parochiale și vor încorda toate puterile pentru a compune cu toată conscientiositatea această listă.

In ea se vor induce toți parochienii maioreni, de sine stătători, nepătați; cari își împlinesc datorințele parochiale.

Combinată lista aceasta de către oficiul parochial și comitetul parochial, ea se va ceta în biserică cel puțin cu 8 dile înainte de ținerea sinodului parochial, prescris pentru fiecare an în luna lui Ianuarie. Cetarea în biserică are de scop, ca fiecare parochian să poată cere rectificarea listei, așa că îndreptarea ei, dacă la facerea listei s'a lăsat afară vreun parochian, îndreptățit la inducere în listă, sau s'a indus vreunul, care nu poate fi membru în sinodul parochial.

Îndreptarea se poate cere la sinodul parochial ordinariu din luna lui Ianuarie, și o poate face fiecine pentru sine, cu vorba sau în scris, o poate fie cine pentru altul, cu vorba sau în scris, și sinodul decide încât sunt justificate, sau încât nu sunt reclamările făcute.

Sinodul parochial ordinariu înainte de a intra în meritul lucrărilor sale verifică lista, care s'a ceta în biserică, dacă s'a făcut reclamări, sau se cer atunci în ședință, asupra acelora decide, încât sunt justificate și încât nu.

Lista statoritică în chipul acesta se subscrive de președintele și de notariul sinodului parochial, și numai acei parochieni pot lua parte la desbaterile sinodului parochial, numai aceia pot vota, cari se cuprind în lista, statoritică în modul arătat mai sus.

Lista aceasta are valoare pentru întreg anul 1889, ori de câte ori va fi intrunit sinodul parochial pentru împlinirea agendelor sale.

Precum se poate vedea, este de mare importanță să se scie, cum are să se urmeze în casul concret, căci lista aceasta se face numai odată pentru fiecare an solar, și anume definitiv o statorescă sinodul parochial ordinariu îndată la începutul sesiunii sinodale.

În această listă nu se pot induce toți parochienii, și anume nu se pot induce aceia, cari nu împlinesc condițiunile puse în statutul organic, anume

aceia, cari nu sunt maioreni, de sine stătători și nepătați.

In lista membrilor sinodului parochial parochienii cu condițiunile puse de statutul organic numai atunci pot avea loc, dacă își împlinesc datorințele parochiale.

Mai sunt și alte considerații, cari reclamă deosebită conscientiositate la facerea acestei liste, și la reclamări, despre acestea în numărul viitoru.

Biserica gr. or. și diariul „Kolozsvár”.

Este scut, că diariul „Kolozsvár” din Cluj, din incidentul adresiei omagiale a Escl. Sale I. P. S. domn archiepiscop și metropolit al nostru, substanțial la locul prefață cu ocazia aniversării iubileului de 40 ani al domniei Maiestății Sale, și-a luat ansa a îndreptățit atacuri vehementă contra capului bisericei noastre, contra bisericei noastre ca atare, și contra credincioșilor ei.

Tendința autorului acestor articoli a fost evidentă dela început, pentru că neputând afă în adresa omagială nimic de combătut, nu s'a rușinat a cita falso pasaje întregi, a falsifică chiar fapte istorice, numai ca să ne poată ataca autonomia bisericească, recunoscută prin legea ţărei. Ba nu s'a sfidă a glosa rectificarea Esc. Sale dată la acestea inexactă, într-un mod nedemn față cu poziția unui cap bisericesc, ce stă în fruntea unei biserici de prete un milion și jumătate de credincioși.

Cunoasem noi însă bine manevra lor dela „Kolozsvár”. Toate acestea trebuiau făcute, ca din nou să primim o lovitură pentru biserică noastră!

Nu am luat poziție față de acest atac, am lăsat rolul altora, cari și ei își au meritul cuvenit în acest respect.

Ne vine însă o întărire în aceasta afacere dela un fruntaș al bisericei noastre, ce o considerăm de cel mai bun semn, că disonanța ce apără, că s'a încubat în sinul bisericei, începe a dispără, și când e vorba de vădu și dreptul nostru se o scie cei dela „Kolozsvár”, că cel ce atacă pe capul bisericei, provoacă resens și indignație în inimile lor un milion și jumătate de civi credincioși ai statului.

Începem deci în cele următoare cu publicarea acestei întăriri:

I.

In 4 numeri consecutivi diariul „Kolozsvár” tragează causele bisericei greco orientale române din Ardeal, cu o superficialitate și necunoștință de cauză, ce trebuie să îi vătene bunul simț.

Congresul din anul acesta în una din ședințele sale publice a decis la propunerea unui Venerabil arhiepiscop, ca din incidentul iubileului de 40 de ani al suirei pre tron a Majestății Sale regelui nostru, să se trimite o adresă de felicitare prin o deputație, și dacă nu se vor admite deputații, atunci pre-

FOITA.

Documente pentru limbă și istorie.

Diariu al episcopului Andrei baron de Șaguna din anul 1857.

Întâlnirea mea cu Escrenția Sa Dl ministrul de cult la Viena în 7/19 Septembrie 1857.

(Urmare.)

Cum că preoții nostri nu sunt așa culți, cum ar trebui, am a observa, că aceasta nu este vina bisericei, care are de scop luminarea, ci este de vină vremea cea vitrigă, și împregiurarea cea fatală, în care au devenit biserica prin măsurile cele vitrigi ale stăpânirii antimartiale, care le-au adus asupra sudișilor sei de legea noastră. În privința aceasta încă numai atâtă reflectez, că lucru bun și folositor este pentru creștini și îndeobște pentru stat, dacă vre-o preoțime este cultă, dar trebuie să dic și aceea, că lucru și mai bun și mai folositor este aceea, dacă preoțimea este morală, cu frica lui Dumnezeu și cu evlavie. În clasa aceasta a două pun eu preoțimea mea episcopală, — și spre dovedirea assertului meu me provoc la anii 1848 și 1849, — acești ani se dovedească, ce purtare a avut preoțimea mea, des-

pre care se dice, că este necultă, deși necultura și cultura este foarte relativă. Preoțimea mea nu cetește gazetele și broșurile cele nenumărate, care așa sunt de multe, încât se poate dire despre ele, că cresc ca și ciupercile din pământ, însă ea are alte cărți care cetesesc, și aceste cărți sunt mai bune pentru ea, decât gazetele și broșurile veacului nostru: ea cetesesc pe sănțul Vasile, pe sănțul Ioan Gură de aur, pe sănțul Grigorie, pe sănțul Efremul Sfâracul, biblia și celealte cărți, de care biserică noastră este foarte bogată; pentru că nu urmează de acolo săracia bisericei noastre în cărți, și lipsa cărților bisericesc, dacă la librariei dela Viena nu se găsesc cărți de ale bisericii noastre etc.

La acestea au reflectat ministrul:

Că el nu poate aproba declarația mea, căci el este catolic, și declarația mea nu se potrivește cu dogmele bisericii catolice etc.

Aici i-am reflectat:

Că eu vorbesc despre biserică noastră și despre instituțiile ei, și nu voi să deschid vorbe pentru o polemică asupra altel biserici. Datorința mea este a reprezenta și a susține biserică noastră, nevrând a vătăma nici o confesie. Si eu cinstesc în Escrenția Sa aceea, ce dice, că este catolic, dar nu pot primi acele păreri ale Escrenției Sale, care le dice că catolic despre biserică noastră.

Apoi șîse: „Ich verbleibe bei meinem Glauben, und es wundert mich, dass man den Papst nicht anerkennen will; dies würde die Sache sehr erleichtern, und eigentlich das ganze wäre nur eine Ehrensache. Ich bin bei all dem aber tolerant etc.”

Aici am tăcut puțin și apoi am șis: tot insul bine face, care rămâne pelângă convingerea sa, dar apoi se păzească ca cu convingerea sa mai cu seamă religionară să nu fie nimerui spre stricare. Eu și eparchia mea întreagă remânen în legea noastră, în care ne-am pomenit, cu care nu facem nimic nici o dosadă, căci suntem sudiți credincioși ai împăratului, cinstim și omenim toate confesiile și pe toți creștini, și dorim, ca și cu noi în privința bisericii noastre să se păzească stăpânirea, ca și cu alții de alte religii, căci toți de și suntem împărtăși cu numirea religiilor noastre, suntem de o potrivă înaintea creștinătății de a toată lumea.

Das kann ich als Katholik nicht annehmen; șîse mai departe: Aber Verehrtester, am audit și sum singur despre loialitatea, ce o ai arătat totdeauna către interesele împăratului, și așa despre Escrenția Ta nu am nici o temere, că nu vei duce bine deregatoria-ți; dar cine va sta bun pentru următorul Escrenții Talle? etc.

Am răspuns: că în episcopia de mai nainte și în cei de acum, carii au dovedit o credință nepătăță către monarhul și interesele lui, are stăpânirea im-

ședintele Congresului, Escoletia Sa metropolitul, să se îngrijească, ca adresa să ajungă la cunoștința Maiestății Sale pe calea obicinuită în asemenea casuri.

Conclusul acesta Escoletia Sa l'a executat în tocmai, și conform mandatului primit dela Congresul bisericei, și o intrelasare ar fi dat ansă la multe bănueli, ba mai mult, fi bisericei gr. or. române a căror simțeminte loiali către tron și dinastie sunt atât de adênc gravate în inimile lor, ar fi fost cu drept cuvenit în nedumerire pentru o intrelasare; și Escoletia Sa, carele se bucură și s'a bucurat totdeauna de increderea congresului, prin un atare act, prin un act de intrelasare, și ar fi atras, dacă nu ura, dar de sigur, că ar fi fost suspiționat de către cei ce au interes de al suspiționa și bănu, și apoi sciut este, că tocmai Escoletia Sa, ca cel mai constituțional cap bisericesc, nu se pune în conflict cu biserica sa, și în casul de față cu atât mai vîrtoș nu, pentru că nu a fost vorba decât de un act de supunere omagială, cu care credem, că toți suntem datori bunului nostru monarch, nu numai biserica orientală, ci și celelalte biserici, ori de e vorbă să fim mai precisi, totalitatea cetățenilor din colibă până în palat, pentru că fericirea, bunăstarea, pacea și liniscea internă sunt acte săvîrșite de acest preagratis monarch, și cine nu le recunoasce, nu le aprețiează, ori nu e demn de ele, ori apoi este un nemulțamitoriu, și: „Populus romanus memor esse sollet beneficiis.“

„Kolozsvár“, diar cu menițune de a informa cercurile politice guvernamentale din Ardeal și Ungaria, s'a ocupat de adresa omagială, și drept rectificare a și primit dela Escoletia Sa o intempinare, — cum de regulă iese dela un bărbat de atare poziție și totodată consci de drepturile și datorințele, ce le are față de biserica, ce o conduce.

S'au mulțamit cei dela „Kolozsvár“ cu aceasta? Nu!

S'au apucat să ne scrie istoria bisericei, rolul ce și-l vindică episcopiei noastre în politică, starea de compătimi, în care se află clerul nostru, care să preo treaptă de tot inferioară față de clerul bisericei surorii române, spiritul ce domnește la noi în biserică și la alții, — cestiunea ajutoriului de stat, restaurarea metropoliei române gr. ortodoxe din Ardeal, — toate aceste în 4 articuli, ca să reținem de fabulele cu Varga Catalina și de convențiile din Sibiu, sub președinția episcopului Șaguna etc.

Nu voiesc să urmăresc pe cei dela „Kolozsvár“ în superficialitatea, cu care tractează aceste cestiuni, ci voi lăua una câte una, încât permit coloanele diarului nostru „Telegraful Român“.

Mai de căpătenie mi se pare întrebarea, dacă în biserică noastră în adevăr domnește un spirit nepatriotic, un spirit, din care să se poată deduce, că cei mai mulți bărbați ai bisericei noastre sunt crescuți spre a gravita în afară, căci dacă aceasta ar sta, atunci nu ne am mira de consecințe, nu am avea drept să condamnăm procederea guvernului unguresc în cauza cu ajutoriul de stat, cu fondul de pensiune al invetatorilor și cu alte asemenea acte ale guvernului destul de apăsătoare pentru noi.

De parte să fie de a presupune, că domnii dela „Kolozsvár“ nu au meditat asupra celor ce au scris, ci din contră, mult trebue că și or fi bătut capul până ce să scoată la cale ua ce nevădut — spiritul din biserică română gr. ortodoxă, — căci fapte, cu cari să dovedească acest spirit, nu au, și nu pot avea nici odată, căci nu există.

părătească garanță destulă, că și episcopii cei viitori vor fi sudiți credincioși.

Ja Verehrtester, disse mai departe, aceasta e așa, dar totuși un comisariu împăratesc este de lipsă la consistoriu etc.

Asertul acesta pentru comisariu, nu-mi pricinuște nici o grije, căci una ca aceasta nu se poate întempla.

Dar vezi, că și la Rusia și în Grecia este comisariu împăratesc pe lângă episcopii, cari nu pot face nimic fără voia și învoirea comisariului împăratesc. Ce dici Verehrtester la aceasta?

Împregiurarea aceasta nu me confundă nici decum, pentru că sciu, că biserică noastră din acele două împărtășii este în privința finții sale cei din afară foarte tîrmurită prin măsuri politice, din care privință stăpânirile aceleia cu totul altmîntrelea iau Roma în centrul bisericii catolice din Roma, decum le ia acelea stăpânirea noastră austriacă. — Stăpânirea noastră, precum s'a milostivit împăratul a se descoperi în patentul din 31 Decembrie 1851 este mai presus de gândul acela, ca să supună vreo biserică creștinească unor măsuri, cari nu se potrivesc mit dem erleuchteten Geiste unserer Kaiserlichen Legislatur etc. Apoi nu trebuie luat pildă dela o abnormitate, și silnicie; căci Rusia și Grecia cu totul altmîntrelea și biserică catolică, decât o tine

în biserică greco-orientală domnește spiritul păcii, spiritul cel mai crestinesc, ea nu persecută, ea nu face proselitism, ea și vede curat numai de trebile ei și de sérăcia ei.

Din mijloacele puține, de care dispune, susține pe lângă fiecare episcopie un seminar pentru fiitorii preoți, cari se cresc în frica lui Domnul, susține că un institut de preparandie, în care se cresc pedagogi, dascali, cari au chemarea cum o au totă dascaliilor în lume de a învăța pe copiii cei neprinsepuți, și a face din ei cetățeni, impreteniți cu principiile moralei creștine. Eata spiritul, ce domnește în biserică română ortodoxă, și în alte biserici tot acela trebue să fie și nu poate fi altul.

Ura unul contra altuia nu se profesează la noi nici de pe amvon nici de pe catedră, și de e vorbă de supunere, om să fie mai cu supunere către legi și organele legei ca românul nici că e altul în rogozul Ungariei și din aceasta se poate vedea și mai bine spiritul ce domnește în biserică gr. or.

Se scie însă cei doare pe cei dela „Kolozsvár“!

In alte țări espres se cultivă spiritul liberal, poporului i se largesc tot mai mult și mai mult drepturile, ca cu atât mai cu placere să supoarte sarcinile, ce i le impune statul și i asigură pe domnii dela „Kolozsvár“, că poporul român și în special fi bisericei române ortodoxe încă nu au ajuns acolo, ca să tragă o paralelă între drepturile, ce le acoară statul și între cele ce le acoară biserică prin sufragiul universal, ear când va ajunge poporul la aceea treaptă, atunci nu vor mai avea cuvenit, cei ce nu își dau așa poporului drepturi electorale — decât în măsură restrinsă — ca se nu le acoarde sub preteză, că poporul e încă nematur, căci aceasta va fi nebasat, numai căt pentru o atare pregătire se recer deci și sute de ani, și acel timp e de ajuns, ca să ajungem cu toții la un mai bun înțeles, să vedem înaintea noastră numai oameni și nu altceva, o lume, în care maghiarul se va înțelege bine cu românul, greco-orientalul cu reformatul și cu catolicul, căci de nu se vor înțelege, multele frecări, multele impunseri și vor răni ori pe unul ori pe altul și se va adeveri la toti proverbul unguresc: „Saját kárán tanul az ember.“

De un spirit nepatriotic la fi bisericei gr. or. nu poate fi vorba nici odată și mai puțin nu poate fi, când biserică este condusă de un arhieeu per eminentiam apt și devotat chemărei sale, și carele tocmai în dragul păcii și a bunei reputații a bisericei sale a preferit mai bine a risca din popularitatea sa, decât să conceadă ca biserică să fie mânată de valuri furibile.

Nici o pădure fără uscătură; vor fi oameni și la noi ca și la maghiari, ca și la reformați, ori catolici mai extravaganti, — dar un om, ori doi, ori de ce nu fac spiritul bisericei gr. or. și aceasta să o scie cei dela „Kolozsvár“ și toti, cari se ocupă de biserică noastră și de agendele ei.

Un deputat congresual.

Revista politică.

Cu șîntia anului nou la apuseni organul partidului național săsesc de aici în primul seu articolu, datorit penei d-lui Iosif W. Filsch, face o revistă asupra cestiunilor sasilor ardeleni din anul 1888. Ca și anul precedent a fost și anul 1888 tot așa de nemănos în îmbunătățire pentru naționalitățile nemaghiare. Spiritul șovinistic nu s'a slabit căt de puțin și problema i-a fost maghiarisarea cu orice pret,

stăpânirea noastră. La noi este deviza împăratescă: „Mit vereinten Kräften, Gleiche Recht für Alle“ săa dară acestea temeiuri sunt massgebend pentru noi, dar nu măsura stăpânirei rusescă sau și cei grecesc, care țin desvoltarea bisericească, așa că luminașarea și propășirea popoarelor sale în cătușii etc. —

Ich muss Ihnen aufrüchtig sagen: dass Klagen gegen Sie vorliegen?

In welcher Beziehung?

In Beziehung Ihrer Amtierung. Sie degradirten einen Geistlichen, weil er zur Katholischen Kirche übertraten wollte.

Ich habe nicht einen, sondern vielleicht zwei, drei Geistliche degradirt, jedoch nicht einfach des Uebertrittes willen, welcher Umstand angesichts des Eides, den ein Priester ablegt, hinreichend ist, den Priester des Amtes zu entsetzen, sondern ich habe die degradation wegen der Religionsumtriebe, deren sich die gedachten Geistlichen überwiesen wurden, vorgenommen. Einer der degradirten Geistlichen ist dann allein zur Katholischen Kirche graeci ritus übergetreten, wo er als rechtmäßiger Geistlicher anerkannt, zur Kirchenfunction zugelassen wurde, was doch gegen jeden kanonischen Rechtsbegriff ist.

Schen Sie Verehrtester, auch hier muss ich Ihnen widersprechen, denn die Katholische Kirche

în acest sens i-a fost permis deputatului Busbach să vorbească în camera deputaților, pe când Steinacker a picat jertfa tragediei, căci a cutedat să vorbească în spirit nepatriotic, reflectând lui Busbach între astfelii de împregiurări, o înțelegere între sasi și ungri toate cu greu să arătă putut face. Din partea sasilor s-au făcut pași spre acest scop, dovedă vorbirea dep. Osckar de Meltzl, la care însă premierul Tisza a răspuns, că sasii să dovedească credința și loialitatea lor și prin fapte. Acest răspuns — dice numita foaie — arată din deșul, că guvernul nu e aplicat nici decât a ne lăua plângerile și rugămintele în considerare și a ajutora causei. De aceea s'a și vîdut necesită deputatul Meltzl a constata în adunarea din Sibiu, că regimul nu s'a abătut nici că din ținuta sa față cu sasii, și că prin urmare vor trebui să persiste în ținuta opozițională ca și mai înainte.

Sulevând cestiunea cu Steinacker, care a adus volbură în politica săsescă, apoi cestiunea deputației mandatului lui Ioan Imrich și afacerile universității, încheie: Astfelii anul 1888 se încheie tot cu acele puține presemne pentru îmbunătățirea sărăi sasilor, cu care s'a început. Nu trebuie trecut cu vederea, că în unele cercuri săsesc domnește ideea de a se observa o politică rezervată din partea sasilor, carea ar face posibilă introducerea unei îmbunătățiri în raportul cu maghiarismul și în special cu guvernul. Noi considerăm aceste vederi și le-am sprințină din înimă, când am putea nutri cea mai mică speranță, că astfelii de ținută ar avea un succes. Maghiarilor le-ar conveni o astfelii de ținută, dar ca să rupă cu politica de maghiarizare, abia se poate închipui. După aprețierile noastre numai două casuri sunt posibile; sau că maghiarismul se convinge, că politica de maghiarizare nu e favorabilă țărei, sau că sasii să aruncă de bunăvoie în brațele maghiarărei.

Presemnele amenințătoare ale politicii esterne dela începutul anului planează și acum, și deși ele nu se manifestă atât de violent, totuși pregătirile cele mari, ce se fac în diferitele state europene, pun pe gânduri pe cei mai dibaci diplomați. O schimbare esențială însă s'a făcut.

Bulgaria, care era mărul de ceartă pare a fi scăpat deocamdată și punctul critic al cestiunii orientale să transpus în Serbia, unde radicalii au pus mâna pe cărmă cu putere covîrșitoare și unde regele, care a căutat să fie stăpânul situației, a devenit un sudit al ei.

Conflictul însă pare a se mai fi amânat, și aceasta se datoresc alianții puterilor centrale, cari țin ecuilibru european și cari s'au pus de problemă manșinarea păcii. Dar ea mai află sprințină puternic și în luptă, ce s'a deschis în Africa șestică contra negotului cu sclavii, luptă, care nu numai că dă mult de lucru Germaniei, Angliei și Italiei, dar care a mijlocit o apropiere intimă și între aceste trei puteri, și le-a angajat a realiza un scop comun.

Chiar și organul rusesc „Nord“ află, că anul viitor va fi mai pacnic ca cel trecut, căci nu e putere, care să caute a tulbura pacea europeană. Francia, în ajunul expoziției sale universale se găndește numai la pace; ear căt privesce pe Rusia, se fac ridicoli aceeaia, cari ii atribue intenții răboinice. Pentru Bulgaria însă profesorii oficioșii mari greutăți, cari la urma urmelor vor complica și mai rău politica orientală.

erkennt nur die Pristerweihe der griechischen Kirche als gültig und als ein Sakrament, aber die Degradation nicht, darum hat man dem von Ihnen degradirten Geistlichen erlaubt, geistliche Functionen in der unirten Kirche zu verrichten, denn die Priesterweihe ist ein character indelibilis.

Aci am răspuns: că eu nu înțeleg, ce va să dică: a precunoaște sfintirea noastră de preot de legală, dar degradarea nu! și alte acestor asemenea am făs, adăogând, că precum aceasta, așa și passiva asistență la căsătorii măștate nu e lucru bun și legal în biserică creștinească, și persoanele, care s'au cununat cu passiva asistență nu trăiesc în taina căsătoriei, ci în preacurvie, și aceasta nu se face cu vina lor, ci cu vina ierarchiei. — Apoi am spus: că eu totdeauna voi degrada pe acel preot al meu, care va face turbără religionare, ear căt părăsesce legea noastră din convingere, că cu ea nu se poate măntui, și trecerea o va face din convingere și cu frica lui Dumnezeu, atunci și slobod cu pace, nevoind să-i fac vătămare cugetului lui etc.

Apoi am trecut la treaba dotației clerului nostru, și am făgăduit, că pe 21/9 Septembrie 1857 voi predă o rugăire din nou despre dotația clerului.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Bucerdea-Vinoasă, 30 Decembrie, 1888 n. Dle redactor! Ve rog a publica următoarele mi notițe, pentru a arăta publicului nostru cetitorii armonia, înțelegerea trăiească pe unele locuri între românii nostri de două confesiuni.

Nu sciu, dacă există ceva mai frumos decât o comună compactă, curat românească, oameni în stare bună materială, pacinici și sîrguincioși; ear ante stătătorii comunei române inteligenți, cari preinerg cu exemple bune și poporul le urmează fără deosebire de confesiune. E frumos, de tot frumos. O astfelui de comună este Bucerdea-Vinoasă din tractul Albei Iulie. Si pentru că comuna aceasta e într-o stare așa înfloritoare, după cât am putut eu afla într'un timp de 2—3 săptămâni, ce me așu aici, se atribue demnilor ei fruntași conducători, cari într'un sir lung de ani le-a fost conducători buni, povetitorii înțelepți, cari diua noaptea, când cerea trebuință; era în mijlocul poporenilor dându-le sfat, îndemnându-i la tot ce e bun și frumos, și ear abătându-i dela tot ce le cauza discordie și regres, și de cari toți ascultau și ascultă. — Unul dintre acești fruntași demni este notariul cercual Prea on. domn Niculae Nestor și fiul Prea on. dsale dl Tîriac, care de prezent este presedintele scaunului scolar, ale căror merite în ce privesc lucrul acesta peana mea nu le poate descrie.

Alți conducători harnici negreșit trebuie să fie preoții de ambe confesiunile, în a căror grija și păstorire mai strins este lăsată aceasta datorință. Sunt unii preoți pe alte locuri, cari sciu prea bine aceasta, dar ei cu puține excepții, onoare excepții, mai presus fiindu-le interesele private, calcă în picioare aceasta datorință, nătă aproape de tot a scoate din glod turma încredințată lor.

Altfelius înse stă lucrul, cu preoții nostri de aici. — In tot locul, unde li se dă ocasiune, la bozeze, cununii, sfestării, înmormântări etc. etc. predica: scoala și ear scoala, căci numai ea ne măntuesc.

Ce me indeamnă să scriu acestea, este o înțemplare nenorocoasă. În dilele acestea morbul „diphtheritis” a secerat vre-o 4 copii din comuna Bucerdea, între cari unul din scoala mea. Am asistat și eu la înmormântare. Pontificantele, dl Teodor Pop, paroch gr. or. în predica sa a intrețesut mult din viața scolară, aducând exemple nu numai din viața practică, ci până și de pe timpul grecilor și romanilor despre iubirea de copii, grija și crescerea lor prin scoala și frica lui Dumnezeu și în învățătură.

Me simțesc nehar nic a-i aduce aci laudele cunovite, las ca timpul și aceia pentru care se luptă să-l recunoască după vrednicie.

In speranță, că macsimă: „esempla trahunt” se va adeveri, am scris acestea.

Învățătorul.

G. Hodac, 18 Decembrie, 1888. Domnule redactor! La corespondența particulară a prețuitului diariu „Telegraful român” Nr. 126, Hodac 4 Decembrie 1888, ca On. public cetitoru, precum și autoritățile noastre bisericescă să nu fie seduse, dând poate credemant celor cuprinse în aceea corespondență, subscrisul vin cu toată stima a Ve ruga să binevoiți a da loc în prețuitul diariu „Telegraful român”, ce redigări următoarelor reflecții:

Afirmațiunea corespondentului N., că în nici o parte nu vor fi stând scoalele atât de rău ca în comuna noastră, este de tot neadeverată, pentru că să-mi spue corespondentul N. încă o comună, în întreg tracul nostru protopresbiteral, în carea se plătesc salariul învățătoresc din fondul scolaru, precum se plătesc în comuna noastră, ear nu din repartitie, multămindu-se învățătorul cu primirea salariului la doi sau trei ani. Că odaia, în care se țin prelegerile e mică față cu numărul elevilor, ce ar fi obligați a umbla la scoala, aceea e adevăr, dar tot acesa odaie a fost și mai înainte, în carea învățătorii precedenți au instruat elevii cu succes foarte bun, ba chiar și învățătorul actual, funcționând acum în al treilea an ca învățătoru provizoriu în anul prim a putut instrua pe elevi cu succes foarte bun; pe când în anul al doilea, absentând învățătorul cu săptămâni atât cu cauza, că și fără cauza deajuns, se înțelege, că numai decât să văduă consecuența absenței, din care cauza cei mai mulți dintre membrii comitetului, vădend, că la înțelegere a unei scoale aternă dela învățători, ear nu dela edificiu; învățătorul bun face progres chiar și într-o scoala (edificiu, odaie) și mai de rând, pe când fie

(edificiu, odaia) scoala în starea cea mai bună, dacă învățătorul nu e la culmea chemării sale, nu va putea documenta nici un progres. „Scoala e învățătorul.”

Invinuesce corespondentul N. pe parochul din Hodac, că nu dă destulă atenție afacerei scolare, insuși corespondentul N. recunoasce însă, că s-a făcut începutul pentru ridicarea unui edificiu, din material solid în comuna noastră; recunoasce și aceea, că a fost mari greutăți. Recunoscându-le acestea, după ce corespondentul N. bine scie, când mai mulți nefericiți din comuna noastră, seduși fiind de unii și de alții, cari înaintând mai multe rogări la Ilustritatea sa inspectorul reg. ung. de scoale, precum și la înaltul ministeriu, pentru a li se face scoala de stat! cum subscrisul dimpreună cu parochul gr. cat. din comuna noastră, pentru susținerea scoalelor noastre confesionale, combatându-i pe acei nefericiți pe toate căile și cu toate ocasiunile, am avut norocirea de a fi amenințați chiar și . . ., ear pentru constringerea celor renitenți la prestarea ajutorului recerut la facerea și căratul cărămidilor și altui material necesar, cum eram necesitați a alerga pe la Reghin și chiar pe la Oșorhei în 2 rânduri, în depărtare de 55 km de la comuna noastră, — și acestea toate pe spesele noastre — cu dreptul să s'ar putea da corespondentului N. epitetul de un nerecunoscător infam.

Că nu avem teren pentru edificarea scoalei, în imediata apropiere a bisericei — subscrisul nu sum de vină, — deoarece mi-am dat toată silința să cumpărăm o grădină lângă biserică, după cum preaonoratului oficiu protopresbiteral bine-i este cunoscut, dară deși am cumpărat 2 din patru părți a acelei grădini, dacă nu voesc proprietarii ale vinde nici decât, numai! doară nu voiu fi eu de vină. Si în urmă vădend, că nu reușim a cumpăra aceea grădină, am cumpărat alta, carea ce e drept e mai departe de biserică, dară de edificarea scoalei e bună.

Apoi să scie corespondentul N., că spre adunarea pietrii, pentru care se plâng, că e neadunată, parochul din Hodac, ca președinte al comitetului, a însărcinat pe unul fie care dintre densusi să supravegheze pentru adunarea pietrii trebuințioase, — având să dea în seamă subscrisul unul fie care cuantul de peatră dela oamenii lui încredințați.

Procesul, cu oamenii, de care amintesc corespondentul N. insuși este îndemnătorul aceluia proces, — însă nu prete mult sum de firmă speranță, că il vor blăstema, pentru spesele, ce le-a causat acelor oameni, îndemnându-i a se asocia mai mulți spre a susține o cauza, în contra subscrisului și altor 3 înși.

Afirmând corespondentul N., că nu e licitație și arăndă, unde preotul nostru să nu fie în frunte, atunci susține un neadever și o absurditate, pentru că preotul din Hodac, e cu mult mai sărman, decât să poată sta față cu toate licitațiunile și arăndile de pe la noi. Nu neg însă, că înțindu-se în două rânduri licitație, pentru jirul de fag din pădurea comunei noastre, subscrisul în însoțire cu alți 7 proprietari dela noi, numai la a treia licitație am luat acest jir cu 100 fl. v. a. Apoi oare aşa faptă incompatible cu chemarea unui preot, care în mare parte e și econom, să fie aceea, când cineva se îngrijește pentru nutremântul animalelor sale? Apoi dacă în parohii, cu portiuni canonice de căte 3 jugere, precum e și a Hodacului, preotul ar mai face și căte o întreprindere onestă, fără ca oficiul aceluia să suferă vre-o scădere, oare aşa mare abus ar face și aşa mult i-ar detrage din caracter? Ar trebui să scie corespondentul N. căte să recer, chiar și dela un preot dela sate! însă de unde să-le supoarte toate, dacă nu-si va da silință și căstiga cele necesare pe căile oneste, din economie bine purtată și din alte întreprinderi oneste, ce stau în legătură cu economia, amăsurat împregiurărilor, în cari se află, după ce este sciut, că preotul român nu se bucură de dotațiuni și venituri ca preoții altor confesiuni. Oare de unde și cum să-si poată susține familia și având prunci a-i crește conform recerințelor timpului modern?

Corespondentul N. poate că i-ar conveni mai bine, dacă preotul din Hodac, ar face întreprinderi mergând să lucre în parte prin câmpie, absentând cu săptămâni întregi din parohie, precum cu părere de rău trebue să mărturisesc, că sunt și atari preoții, pe sub poalele munților, sunt chiar și de aceia, cari își acopere lipsele neincungurabile și din întreprinderi cu cărăușii.

La afirmațiunea corespondentului N. că: „Purcedând parochul nostru din principiu materialist, că numai avea poate ridica pe om înaintea lumii, se nisuesce mai mult după aceea, și cercă să ajunge la ea chiar și prin asociere cu jidancii”, — parochul din Hodac își respunde, că corespondentul N. e un om răutăios, plin de invidie și un nesocotit

Furnisarea lemnelor de foc și asocierea cu un jidanc, de care se plâng corespondentul N. a luat-o în întreprindere dela erariu reg, ce e drept un pro-

prietarii cu avere frumoasă, carele e de naționalitate israelit, însă om de onoare și chiar și cu simpatii către români, ceea ce întreg ținutul Gurghiului o scie, și nu îl poate denega. Acesta a cedat numita furnisare proprietarilor din comuna noastră Dumitru Lupu și Iacob Flore, pe cari parochul gr. or. și cel gr. cat. din Hodac, precum și capelanul gr. or. din Ibănești, și sprințesc cu deosebire la purtarea raționilor și aceasta făcând-o spre binele și în interesul poporației române din Hodac și Ibănești, ba chiar și a ținutului Gurghiului întreg, ai cărui locuitori, având puțin pămînt și și acela fiind sub poalele munților sterili, se brânesc în cea mai mare parte cu lucru la lemnul din munții erariai a Gurghiului. Într-o sprințirea amintitei întreprinderi, a fost indemnitat preotul din Hodac din cauza, că poporația din comunele Hodac și Ibănești și altele de naționalitate română, lipsită fiind de căstigul din amintitele lucrări, prin ajungerea în mâni străine, ar fi constrinsă a lua lumea în cap și a-și căuta lucru cu greutăți nespuse prin România și alte părți, după cum au început a-și căuta cu vrăj 4—5 ani înainte când se aplicau la lucru în întreprinderea numita străini, ear poporul nostru era silit să emigreze în alte părți. Oare între obligațiunile impreunate cu chemarea preotului român nu ar fi și aceea, ca în căt e posibil să se se îngrijească și pentru înaintarea bunei stări materiale a poporului încredințat lui spre conduce și păstorire? deoarece sărac și lipsit fiind poporul, sărac și lipsit e și preotul, nepotindu-și căpăta nici neînsemnatele competențe, ce i se cuvin de la popor, pentru grelele servicii ce-i prestează acestuia și altora. Eu aşa cred dară, că prin sprințirea unor întreprinderi oneste în interesul poporului nostru român, nu se comite nici un abus, ci din contră se face o faptă bună națională, ceea-ce numai ca merit să ar putea ascrie, ear nu a fi timbrat de geșeftar și materialist, după cum să nisuesce corespondentul N. a me presenta.

Să în fine încheind corespondentul N. dice: „am aflat necesar, dle redactor, a căi cu aceasta facere în publicitate, pentru că ar fi bine să nu să trăgăneze lucru, ci cu tot deadinsul să stea de el cei cari sunt chemați primo locu pentru aceasta, mai lăsând întreprinderile și procesele cu poporenii barem păna se va îsprăvi cu ridicarea scoalei.“ La aceasta îi respond, că corespondentul anonim N. e un fariseu obsnac, deoarece stilul corespondenții din Nr. 273 1/13 Decembrie a. c. al diariului „Tribuna“, sub rubrica: Cronică cu titlul: preoți întreprindători, îl tradează, că este unul și acela și autorul acestei corespondențe. Deci publicându-se corespondența în diariu „Tribuna“, carele e cel mai răspândit diar român*), și era de ajuns și nu trebuia să vină în publicitate cu răutăcioasa sa corespondență și în prețuitul diariu „Telegraful român“.

Corespondentul anonim N., fiind om cinstit și moral, pentru ce nu și-a ridicat glasul întâi în comuna noastră, dovedind, că e pătruns de învățătura Măntuitorului: De îți va greși tăie fratele teu, ceartă între tine și el, ear de nu te va asculta ia-ți întru ajutorul încă pe unul sau doi, și de nu i va asculta nici pe acestia, atunci să-ți fie tăie ca un păgân și vameș.

Se poate pricepe, însă, care e tendința corespondentului anonim N. prin aceea încheiere. Ar fi bine și ii recomand corespondentului anonim N., că să își vadă de trebile sale, că tot trupul are umbră, și ca atare are și densusi și încă poate cam întunecă. Facă bine corespondentul anonim N. a să mătura mai înainte înaintea ușei sale și nu caute gozul în ochiul altuia, păna ce bârba e în ochiul seu.

Cu toată stima

Zacharia Lupu,
paroch greco-oriental.

Varietăți.

* (Modificări în regulamentul pentru exerciții). Alteia Sa, principale de coroană Rudolf, după mai multe inspecții și experiențe făcute în calitate de inspector general al infanteriei, a lăcrat un memorior referitor la exerciții. În acest memorior se propun mai multe modificări la punctele regulamentului pentru exerciții. Propunerile Altenei Sale formează obiect de discutat în ministerul de răsboiu și în statul major, unde au fost transpuse sub influența inspectorului general al armatei, a archiducelui Albrecht.

* Cetim în „Foaia Diecesană“: Dl deputat diecal Carol Eötvös, apărătorul dlui general Traian Doda în cunoscutul seu proces de presă, să susțină Vineri și Sâmbătă trecută în Caransebeș spre a asista la oculata medicală, ordinată de tribunalul de presă din Arad în privința stărei valetudinare a dlui general. Această oculată o a înăplinit medicul tribunailui din loc, apoi fizicul orașului Caransebeș, ca bărbați de specialitate denumiți de tribunal. Dacă

*) Va fi?! Poate în ținutul Dyoastre.

Red.

*) Invățătorul Dyoastre e un tiner foarte harnic după cum l-cunoasem noi; și nu înțelegem cum veniți a debacea contra densusui.

Red.

sunt bine informați ambii medici, deși nu s-au înțeles între sine la toate punctele din interrogatoriul tribunalului, totuși s-ar fi declarat, că starea sănătății d-lui general este și de prezent astfel de altărată, incât este eschisă posibilitatea, de a se putea apăra în persoană înaintea tribunalului, chiar de s-ar si infățișa înaintea lui.

* (Completări în armătă). În urma unor decisiuni preainalte se fac completările, pentru cari delegațiunile au votat credite. Pe lângă inspectorul general al infanteriei se crează încă un post de colonel; în orașul Lemberg un post de comandant cu rangul de general major; trei posturi de majori ca șefi de stat major la diviziunile cavaleriei din: Viena, Lemberg, Cracovia și la comanda fortăreții Przemisl. La comandele teritoriale se mai crează încă 14 posturi de ofițeri, cari vor fi ca referință în armata comună.

* Dl Stefan Albu, condamnat de curtea cu juriu și tribunalul din Budapesta pentru delict de presă, s'a inceput pedeapsă în Vác. La plecarea sa la gară a fost petrecut de o mulțime foarte mare; ear „Ellenzék“ se supără amar de alaiul, ce s'a făcut și sub titlul „Dascălul Valah la răcore“ nu se rabdă și nu aruncă căteva săgeți injurioase.

* (Avis). Subscrисul dispune de 2 cărți foarte rare, legate și bine păstrate, ce privesc deaproape istoria bisericească a românilor, ba pot dice sunt indispensabile pentru un scriitoriu, ce se ocupă cu scrierea istoriei bisericesei a românilor; aceste opere sunt: 1. „Illia Andrej“ (Episcopus Tranniae). Ortus et Progressus Variarum in Dacia Gentium ac Religione etc. Claudiopolis 1730, 2. „Gesta S. Nicetae veteris Daciae episcopi et Apostoli“, de Pongrácz Stefan. Claudiopolis, 1750.

Fie-care căte cu 10 fl v. a. sau ori care din ele una o dau în schimb pentru Istoria bisericei românilor de Petru Major, Buda 1813, ori pentru Istoria bisericească de A. G. Lesviadacs, Bucuresci, 1845.

Emilian Micu,

paroch gr. or. în Chisoda, p. u. Timișoara.

* (Afacerea generalului Angheluș). Pre-cum se scie, fostul ministru de răsboiu, Angheluș, a fost condamnat de înalta curte de casată pentru mită și pentru violarea legei contabilității. Acum „Monitorul oficial“ publică un decret regal, prin care numitul este eschis dintre membrii ordinilor regale, și totdeodată i s'a detras dreptul a mai purta însemnele altor ordine și medalii române și străine, cu cari au fost decorat. Ministrul afacerilor străine a fost însărcinat cu executarea decretului.

* (Postal). Direcțunea postală telegrafică din loc scrie concurs cu termin de 2 săptămâni pentru ocuparea de magistru postal în Bogata-mureșană (ctt. Turda Arieș). Reflectanții au a depune o

cauțiune corespunzătoare, de 100 fl. fiind oficiul împreună cu o leafă în total de 208 fl.

— Pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Deda, cttul Murăs-Turda, direcțunea postală telegrafică de aici scrie concurs, cu care post pe lângă depunerea cauțiunii de 100 fl. e împreună un venit anual preste tot de 202 fl. precum și o sumă oare care de transport, ce se va statorii ulterioare.

Cerurile de concurs să se astea în termen de 3 săptămâni la direcțunea sus amintită.

* (Sămănăturile). Conform rapoartelor înaintate din Ardeal ministrului de agricultură unguresc, starea sămănăturilor tomnatică e slabă, în unele locuri nici n'au răsărit. Din pricina, că zăpada încă n'a căzut șoareci causează mari daune, tot așa le nimicesc frigul și seceta în comitatul Cojocnei. Zăpadă a căzut puțină numai în comitatele: Brașov, Bistrița, Murăs-Turda, Târnava Mare și Odorheiu.

* (Luptă cu un monstru de mare). În Wellington un cufundători primise însărcinarea, să așeze vr'o două petri mari sub apă, lângă coloanele unui pod din portul de acolo. Cufundătoriul, M. Govan, îmbrăcat în costumul său de cauciuc, se lăsa în fundul apei și se apucă de lucru. Pe când lucra mai bine, se simte apucat de un polip uriaș, care își lipse labele sale totodată în spinarea lui și în coloana podului. M. Govan se opintă la început din răsputeri, ca să scape. Dar cu cât se luptă mai mult, cu atât mai tare îl prindea monstrul de mare. În fine cufundătorul se lăsa de luptă și observă după câteva minute, cum că labele polipului se desprindeseră dela coloana podului. Cum vădu aceasta, facă semn ca să fie tras în sus și cufundătoriul fu ridicat pe uscat, purtând monstrul în spinare. Picioarele monstrului erau ca de vr'o trei metri, de lungi.

Multămită publică.

Comitetul pentru ajutorarea scolarilor miseri dela sate cu cărți scolare și cu recuise de scris, fără încă de una dintre cele mai de capetenie datorințe a aduce cea mai călduroasă multămită acelor prea stimați domni și doamne, cari au binevoit a contribui pentru acest nobil scop cu ocazia sănătirei căsei d-lui Ioan Lado din Răstoșnea, și cu alte ocazii:

Petru Neagoș, medic 1 fl., Dr. Absolon Todea 1 fl., Patriciu Barb 1 fl., Ecaterina Marinoviciu 1 fl., Agapia Crișan 1 fl., Alecsandru Nicolescu, paroch 1 fl., Denes Andraș comerciant 1 fl., Simion Popescu 1 fl., Ioan Lado 1 fl., Eusei Dan, învățători 1 fl., Maria Șagău 78 cr., Iosif Alzner 50 cr., Basiliu Mera, notariu 50 cr., Georgiu Pop, notariu 50 cr., Simion Sbercea paroch 50 cr., Ioan Branea, paroch 50 cr., Sever Barbu, comptabil 25 cr., Petru Boțan, paroch

25 cr., Augustin Boțan, cleric 25 cr., Stefan Moiș, not. 25 cr., Ioan Pop 25 cr., Zacharie Matei 20 cr., Un învățători 25 cr., Matei Tîrnoveni 20 cr., Ioan Butnariu Petelea 20 cr., George Duma, primariu 20 cr., S. Pataky György 20 cr., Trif Ioan, Felfalu 20 cr., Sandru Michailă, Săcal 20 cr., I. P. Chinezu, paroch 15 cr., Cenger Michailă, Felfalu 10 cr., Cenger Simion, Felfalu 10 cr.

Suma contribuibilelor este 16 fl. 68 cr.; din suma aceasta s-au procurat 50 abcdare, 24 tăblițe, creioane, stiluri, pene, libele de caligrafie, hărți de scris etc. în suma de 16 fl. 8 cr., Restul de 60 cruceri precum și rabatul cuvenit socotit în bani l'am spesat cu portul postal.

Mulțumita cea mai călduroasă ieșe din gurile acelor, cari necum să aibă cărti nici nu sciau unde este scoala. Astăzi cu placere trebuie să constatăm, că toți aceia cărori s-au împărțit acestea lucruri sunt scolari în regulă.

Murăs-Cuieșdiu, 27 Decembrie, 1888.

Georgiu Șandor, Ioan Duma, Vasile Duma, președ. secretariu, cassariu.

Posta Redacțiunel.

Dlui E. M. în K. Dacă ne rugăți să ve facem un serviciu, atât suntem în drept să așteptăm, ca să ve procurați Nr. din cestiune, dacă nu aveți diariul abonat, cu atât mai verătos, că noi nici nu dispunem asupra foaiei. Asadară din suma de 12 cr. — ear nu 17 cr. — ce ne punteți la dispoziție spre procurarea coalelor respective, mai aveți un prisos de 5 cr., ear pentru procurarea coalelor respective ve rugăți să ve adresati la administrația foaiei, unde vom preda prisosul de mai sus.

Red.

Loterie.

Mercenii în 2 Ianuarie, 1889.

Sibiu: 29 40 89 60 18

Bursa de Viena și Pesta.

Din 31 Decembrie 1888.

	Viena	B.-peste
Renta de aur ung. de 6%	...	—
Renta de aur ung. de 4%	102.30	102.10
Renta ung. de hărție	93.30	93.30
Renta de aur austriacă	110.10	110.—
Obligațiuni urbariale ung. cu sorti	103.75	104.—
Sorti de regulararea Tisei	128.50	125.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	306.—	300.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	99.25	99.50
Obligațiuni urbariale transilvane	104.—	104.50
Obligațiuni urbariale tem.-băr.	104.50	104.—
Sorti ungurești cu premii	129.—	129.50
Sorti de stat dela 1860	139.60	139.—
Scriuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	831.—	875.—
Obligațiuni de credit austri.	308—	310.—
Galbin	5.72	5.73
Napoleon	9.55	9.65
100 marce nemțesci	59.22	59.25
London pe (poliță de trei luni)	120.80	121.90

Morbul caracteristic și mai lătit în această țară este mistuirea cea rea.

Bucătăriile moderne și modul de trai modern sunt cauzele acestei suferințe, care în un mod neprevăzut ne cuprind în ghiarele sale. Mulți oameni suferă de dureri de pept și coaste, adeseori și de dureri de spate; să simt slabii și somnuroși, au un gust rău în gură, mai cu seamă dimineață; un fel de scuipit cleios să adună în dinți; apetitul lor e rău, în stomach simt ceva ca o povară grea, și adeseori simt în stomach un fel de obosire, ce nu să poată descrie, care prin introducerea nutremențului nu să depărtează. Ochii sunt fără viață, mânile și picioarele să răcesc; nu trece mult și să ivesce tusa, la început seacă, după câteva luni însă însoțită de flegmă verde, cel cuprins de boală să simte pururea obosit, somnul nu-l recrăză; devine mai apoi nervos, iritabil și melancolic, îl cuprind presimțiri rele; când să ridică repede să simte amețit și întreg capul și el clătinător, intestinile să astupă, pelea și devine sbârcită și ferbinte, săngele să îngroașe și înțapă, sclerotica ochiului capătă o coloare galbenă; urinul să împuținează și capătă o coloare închișă, rămânește o parte din el înlăuntru; luând nutremențul, simte când un gust dulce când acru, care și însoțit de bării puternice de înimă; puterea vedrei scade, împăingându-se ochii și să simte cuprins de simțul unei mari slăbiciuni și ostenele. Toate acestea simptome apar alternativ, și să presupune, că aproape o tertială din poporație acestei țări sufere de una sau alta formă a acestei boale. Prin Extrakt-shäker mistuirea bucatelor ia un așa avânt, că corpul bolnav dându-se nutremențul devine foarte sănătos. Efectul acestei medicini este într-adevăr admirabil. Milioane și milioane de butelii s'au vândut și numărul documentelor, cari atestă puterea vindecătoare a acestei medicini, e foarte mare. Sute de boale, cari poartă cele mai diferite nume, sunt urmările nemistuirii; depărtat acest rău din urmă, dispar toate celelalte, căci acelea sunt simptome ale adevăratei boale. Medicina e Shäker-Extrakt. Mărturisirile mijilor, cari vorbesc în un mod foarte satisfăcător de proprietățile vindecătoare ale ei, o dovedesc aceasta fără nici o îndoială. Această medicină excelentă să poate căpăta în toate spălerii.

Persoane, cari suferă de incuiare, să folosească „pilulele de curățire a le lui Seigel“ (Seigel's Aführ-Pillen) în legătură cu Shäker-Extrakt „Pilulele curățitoare ale lui Seigel“ vindecă incuierea, alungă frigurile și răceala, departă durerea de cap, impedează mănia. Care le a cercat va continua de sigur cu folosirea lor. Produc efect pe incet și fără de a cauza durere. Prețul: Unci butelie Shäker-Extrakt fl. 1.25. O satulă „pilulele curățitoare ale lui Seigel“ 50 cr.

Proprietariul medicinii „Shäker-Extrakt“ și al „pilulelor lui Seigel“ A. I. White Limited, London 35 Faringdon Road E.C.

[1746] 22-24

Bodanig la Hermayer în Carintia, 20 Septembrie 1887. Fiind că „Extractul-Shäker“ ce mi l'am procurat de timpuriu dela Stim. D-voastră mi-a făcut bune servicii, ve recere a trtmite pentru un amic pe adresa mea 2 sticle „Extractul-Shäker“ și 2 schatue din pilurile lui Seigel.

Principale Kaspar.

Depositul principal pentru Austria: IOHANN NEP. HARNA, farmacie „zum goldenen Löwen in KREMSIER (Mähren).

Depositul principal pentru Ungaria și Transilvania Josef v. Török, farmacist, Königs-gasse 12 Budapest.

Se poate procura mai departe în farmacia din Sibiu, Augustin Teutsch; Alba-Iulia, Gh. Fröhlich; Brașov, Demeter Eremias și Fr. Steiner jun., Eduard Kugler; Cluj; Ioan Biró și Michael Székely; Hunedoara; Murăs-Oșorhei, Bernady; Petroșani, Guido Geberth; Sighișoara, F. Beswert; Zălau, S. W. Weiss.

Editura și tipariul tipografiei archidiceșane.

Nr. 715

[2000] 2-3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia de clasa a III-a din Cornățel, pentru întregirea aceleia prin aceasta se deschide concurs:

Dotația impreună cu aceasta parochie se cuprind în următoarele:

1. Casa parochială, casă, tindă, și cameră cu șură nouă, și cu două grădini de legumi, ambele în mărime de un juger.

2. Portiune canonica 12 jugere arături și fenețe.

3. Dela 135 familii căte 10 litre bucate jumătate grâu, jumătate cucusu, și căte o di de clacă.

4. Venitele stolari dela Bobotează, dela botezuri, cununii, înmormântări și altele; toate acestea computata la un loc dău suma de 400 fl. 50 cr.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie, cărora se recomandă ca în vre-o Dumineacă sau sârbătoare să se prezinte în comună și în biserică pentru a cunoaște împregiurările locali și pentru de a se face și ei cunoștuți comitetului parochial și poporului, — cererile lor concursuali instruite cu documentele prescrise în Stat. org. § 13 în termin de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia archidiceșană „Telegraful Român“, să le înainteze la subscrисul

Sibiu, 30 Novembre, 1888.
Oficiul prebiteral gr. or. al Sibiului, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

I. Hannia,
adm. protopres.

Redactor provizoriu: Dr. Remus Roșca.